

[Начало](#) > ... > [Вашите Права](#) > [Обвиняеми \(наказателни Производства\)](#) > 1 - Моите права по време на разследването

1 - Моите права по време на разследването

А. Ако съм чужденец, това има ли значение за разследването?

Всички граждани, които участват в наказателното производство, са равни пред закона. Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние. Съдът, прокурорът и разследващите органи прилагат законите точно и еднакво спрямо всички граждани.

В. Какви са етапите на разследването?

Досъдебното производство включва разследване и действия на прокурора след приключване на разследването. Органи на досъдебното производство са прокурорът и разследващите органи. Досъдебно производство се образува, когато са налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление. Досъдебното производство се образува с постановление на прокурора. Досъдебното производство се счита за образувано със съставянето на протокола за първото действие по разследването, когато се извършва оглед, включително освидетелстване, претърсване, изземване и разпит на свидетели, ако незабавното им извършване е единствената възможност за събиране и запазване на доказателства, както и когато се извършва обиск. Когато досъдебното производство се образува с постановление на прокурора, в постановлението се посочват: датата и мястото на съставянето му; органът, който го съставя; законният повод и данните, въз основа на които се образува досъдебното производство, и органът, който да извърши разследването. Когато се съберат достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер и не са налице някои от основанията за прекратяване на наказателното производство, разследващият орган докладва на прокурора и привлича лицето като обвиняем със съставяне на съответно постановление. Когато намери, че са извършени всички действия по разследването, необходими за разкриване на обективната истина, разследващият орган докладва делото на прокурора. Прокурорът проверява дали разследването е проведено законосъобразно, обективно, всестранно и пълно. Когато прокурорът установи, че при разследването е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила или че не са събрани доказателствата, необходими за разкриване на обективната истина, или че се налага ново привличане, той сам извършва необходимите действия или указва на разследващия орган да ги извърши. След извършване на тези действия разследващият орган предявява разследването. Разследването се предявява, като разследващият орган предоставя на явилите се лица всички материали по него за проучване. Разследването се извършва и делото се изпраща на прокурора най-късно в двумесечен срок от деня на образуването му. Прокурорът може да определи по-кратък срок. Ако този срок се окаже недостатъчен, той може да го продължи до изтичане на срока посочен по-горе. При фактическа и правна сложност на делото прокурорът може да удължи срока до 4 месеца. Ако и този срок се окаже недостатъчен, административният ръководител на съответната прокуратура или оправомощен от него прокурор може да го удължава по искане на наблюдаващия прокурор. Срокът на всяко удължаване не може да бъде повече от два месеца. След окончателното приключване на разследването разследващият орган незабавно изпраща с писмено мнение делото на прокурора и прилага: списък на лицата, които трябва да бъдат призовани в съдебното заседание; справка за взетата мярка за неотклонение, в която се посочва датата на задържането на обвиняемия, ако мярката е задържане под стража или домашен арест; справка за документите и веществените доказателствени материали; справка за направените разноси и справка за взетите мерки за обезпечение, както и справка за настаняването на децата, когато е приложимо.

i. Етап на събиране на доказателства / Правомощия на разследващите

В наказателното производство подлежат на доказване:

1. извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него;
2. характерът и размерът на вредите, причинени с деянието;
3. другите обстоятелства, които имат значение за отговорността на обвиняемия, включително и относно семейното и имущественото му положение.

Органите на досъдебното производство събират доказателствата служебно или по искане на заинтересованите лица. Съдът събира доказателствата по направените от страните искания, а по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. Съдът и органите на досъдебното производство събират и проверяват както доказателствата, които разобличават обвиняемия или отегчават неговата отговорност, така и доказателствата, които оправдават обвиняемия или смекчават отговорността му. Не може да се откаже събирането на доказателства само защото искането не е направено в определен срок. Всички събрани доказателства подлежат на внимателна проверка.

ii. Полицейско задържане

Полицейските органи могат да задържат лице:

1. за което има данни, че е извършило престъпление;
2. което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба;
3. което показва тежки психични отклонения и с поведението си нарушава обществения ред или излага живота си или живота на други лица на явна опасност;
4. при невъзможност да се установи самоличността му в случаите и по начините, посочени в чл. 70 от Закона за Министерството на вътрешните работи;
5. което се е отклонило от изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или от местата, където е било задържано като обвиняем в изпълнение на разпореждане на орган на съдебната власт; когато лицето, независимо от основанията за задържането му, е непълнолетно, му се назначава за защитник адвокат от момента на задържането му;
6. обявено за издирване с цел задържане, както и по искане на друга държава във връзка с неговата екстрадиция или в изпълнение на Европейска заповед за арест;
7. в други случаи, определени със закон.

Когато задържаното лице не владее български език, то незабавно се информира за основанията за задържането му на разбираем за него език. Задържаното лице има право да обжалва законността на задържането пред районния съд по седалище на органа. Съдът се произнася по жалбата незабавно, като решението му подлежи на касационно обжалване по реда Административнопроцесуалния кодекс пред съответния административен съд. От момента на задържането си лицето има право на защитник, като на задържания се разяснява и правото на отказ от защитник и последиците от него, както и правото му да откаже да дава обяснения, когато задържането е на основание т. 1. За задържането съответният орган е длъжен незабавно да уведоми лице, посочено от задържания. Полицейските органи са длъжни незабавно да освободят лицето, ако основанията за задържането е отпаднало. Задържаните непълнолетни лица се настаняват в специални помещения отделно от задържаните пълнолетни лица. Задържаните непълнолетни имат право на медицински преглед за общото им физическо и психическо състояние без неоправдано забавяне след задържане, но не по-късно от 24 часа, считано от момента на задържане.

iii. Разпит

Разпитът на обвиняемия се извършва през деня, освен когато не търпи отлагане. Преди разпита съответният орган установява самоличността на обвиняемия. Разпитът на обвиняемия започва със запитване разбира ли обвинението, след което се поканва да изложи, ако желае, във форма на свободен разказ всичко, което знае по делото. На обвиняемия могат да се поставят въпроси за допълване на неговите обяснения или за отстраняване на непълноти, неясноти или противоречия. Въпросите трябва да бъдат ясни, конкретни и свързани с обстоятелствата по делото. Те не трябва да подсказват отговори или да подвеждат към определен отговор. Когато са привлечени няколко обвиняеми, разследващият орган ги разпитва поотделно. Обвиняемият не може да бъде разпитан по делегация или чрез видеоконференция,

освен в случаите, когато се намира извън пределите на страната и това няма да попречи за разкриване на обективната истина.

iv. Предварително задържане

Мярка за неотклонение задържане под стража се взема, когато е налице обосновано предположение, че обвиняемият е извършил престъпление, което се наказва с лишаване от свобода или друго по-тежко наказание, и доказателствата по делото сочат, че съществува реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление.

Ако от доказателствата по делото не се установява противното, при първоначалното вземане на мярката за неотклонение задържане под стража, реалната опасност е налице, когато:

1. лицето е привлечено като обвиняем за престъпление, извършено повторно или при условията на опасен рецидив;
2. лицето е привлечено като обвиняем за тежко умишлено престъпление и е осъждано за друго тежко умишлено престъпление от общ характер на лишаване от свобода не по-малко от една година или друго по-тежко наказание, чието изпълнение не е отложено;
3. лицето е привлечено като обвиняем за престъпление, за което се предвижда наказание не по-малко от десет години лишаване от свобода или друго по-тежко наказание;
3. лицето е привлечено като обвиняем при условията на чл. 269, ал. 3 НПК.

Когато опасността обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление отпадне, мярката за неотклонение задържане под стража се изменя в по-лека или се отменя. Мярката за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство не може да продължи повече от осем месеца, ако лицето е привлечено като обвиняем за тежко умишлено престъпление, и повече от една година и шест месеца, ако лицето е привлечено като обвиняем за престъпление, за което се предвижда наказание не по-малко от петнадесет години лишаване от свобода или друго по-тежко наказание. Във всички останали случаи задържането под стража в досъдебното производство не може да продължи повече от два месеца. След изтичането на тези срокове задържаният се освобождава незабавно по разпореждане на прокурора. За задържането под стража незабавно се уведомява:

1. семейството на обвиняемия или друго посочено от обвиняемия лице;
2. работодателят на обвиняемия, освен ако обвиняемият заяви, че не желае това;

Когато задържаният е чужд гражданин, по негово искане незабавно се уведомяват консулските органи на държавата, чийто гражданин е задържаният, чрез Министерството на външните работи. Ако задържаният е гражданин на две или повече държави, той може да избере консулските органи на коя държава да бъдат уведомени за задържането му и с които желае да осъществи връзка.

С. Какви са правата ми по време на разследването?

i. Какви са правата ми по отношение на устните и писмените преводи?

Обвиняем, който не владее български език, има право на устен и писмен превод в наказателното производство на разбираем за него език. На обвиняемия се предоставя писмен превод на постановлението за привлечане на обвиняем, на определенията на съда за вземане на мярка за неотклонение, на обвинителния акт, на постановената присъда, на решението на въззивната инстанция и на решението на касационната инстанция. Обвиняемият има право да откаже писмен превод по реда в НПК, когато има защитник и не се нарушават процесуалните му права.

ii. Какви са правата ми по отношение на информацията и достъпа до преписката по делото?

Обвиняемият има право да научи за какво престъпление е привлечен в това качество и въз основа на какви доказателства, да се запознава с делото, включително и с информацията, получена чрез използване на специални разузнавателни средства, и да прави необходимите извлечения.

iii. Какви са правата ми по отношение на достъпа до адвокат и информирането на трето лице за моето положение?

Обвиняемият има право на защитник. Обвиняемият има право защитникът му да участва при извършване на действия по разследването и други процесуални действия с негово участие, освен когато изрично се откаже от това право. Обвиняемият има право да му бъде предоставена обща информация, улесняваща неговия избор на защитник. Той има право свободно да осъществява връзка със защитника си, да се среща насаме с него, да получава съвети и друга правна помощ, включително преди започване и по време на провеждане на разпита и на всяко друго процесуално действие с участие на обвиняемия.

iv. Какви са правата ми по отношение на правната помощ?

Съгласно Законът за правната помощ видовете правна помощ са:

1. консултация и/или подготовка на документи с оглед на постигане на споразумение преди започване на съдопроизводството или за завеждане на дело, за започване или провеждане на производство за издаване на индивидуален административен акт и/или неговото оспорване по административен ред, включително консултация и/или подготовка на документи по глава пета "а", раздел II;
2. процесуално представителство;
3. представителство в извънсъдебни процедури;
4. представителство при задържане по чл. 72, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, по чл. 16а от Закона за митниците и по чл. 124б, ал. 1 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Правната помощ по чл. 21, т. 1 и 3 е безплатна и се предоставя на:

1. лица и семейства, които отговарят на условията за получаване на месечна помощ по реда на чл. 9 и 10 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане;
2. лица и семейства, които отговарят на условията за подпомагане с целева помощ за отопление за предходния или настоящия отоплителен сезон;
3. лица, ползващи социални или интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа, бременни жени и майки в риск да изоставят децата си, ползващи социални услуги за превенция на изоставянето;
4. деца, настанени в приемни семейства или в семейства на роднини или близки по реда на Закона за закрила на детето;
5. дете в риск по смисъла на Закона за закрила на детето;
6. лица по чл. 143 и 144 от Семейния кодекс, на лица, ненавършили 21 години, както и на лица, навършили 21 години, по задължения за издръжка, възникнали преди навършване на 21-годишна възраст, в съответствие с Регламент (ЕО) № 4 от 2009 г. на Съвета от 18 декември 2008 г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка (ОВ, L 7/1 от 10 януари 2009 г.) и Конвенцията за международното събиране на издръжка на деца и на други членове на семейството (ОВ, L 192/51 от 22 юли 2011 г.);
7. пострадали от домашно или сексуално насилие или от трафик на хора, които не разполагат със средства и желаят да ползват адвокатска защита;
8. лица, търсеци или получили международна закрила или ползващи се от временна закрила по реда на Закона за убежището и бежанците, за които предоставянето на правна помощ не се дължи на друго правно основание;
9. чужденци, спрямо които е приложена принудителна административна мярка, и чужденци, настанени в специален дом за временно настаняване на чужденци по реда на Закона за чужденците в Република България, които не разполагат със средства и желаят да ползват адвокатска защита;
10. лица, на които е отказан или е отнет статут на лице без гражданство в Република България или е прекратено производството за предоставяне на статут на лице без гражданство по реда на Закона за чужденците в Република България, които не разполагат със средства и желаят да ползват адвокатска защита;
11. лица, чието запрещение се иска, както и на лица, поставени под запрещение;
12. лица с увреждания, получаващи месечна подкрепа съгласно Закона за хората с увреждания, чийто месечен доход не е достатъчен, за да упълномощят адвокат.

v. Какво е важно да знаете за:

a. презумпцията за невинност

Обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда.

b. правото да запазите мълчание и да не се самоуличавате

Обвиняемият има право да откаже да дава обяснения.

c. тежестта на доказване

Тежестта да се докаже обвинението по дела от общ характер лежи върху прокурора и разследващите органи, а по дела, образувани по тѣжба на пострадалия - върху частния тѣжител. Обвиняемият не е длъжен да доказва, че е невинен. Не може да се правят изводи във вреда на обвиняемия, поради това, че не е дал или отказва да даде обяснения или не е доказал възраженията си.

vi. Какви са специалните гаранции за децата?

Освен изброените права на обвиняемия, непълнолетният обвиняем има следните специфични права:

1. родител, попечител или друго лице, което по закон полага грижи за него, да получи пълна информация за правата му в наказателния процес;
2. да бъде придружаван в съдебните заседания от родител, попечител или друго лице, което по закон полага грижи за него, а когато това е в неговия най-добър интерес и няма да затрудни наказателното производство, и в действията по разследването и в другите процесуални действия, които се провеждат с участието на непълнолетния обвиняем на досъдебното производство;
3. на медицински преглед при задържане;
4. на установяване на личностните му особености;
5. да получи защита на правото на личен и семеен живот.

След предявяване на постановлението за привличането на непълнолетния като обвиняем информацията за правата му в наказателното производство се предоставя в писмен вид на родител, попечител или на друго лице, което по закон полага грижи за него. Вместо на изброените лица, информацията се предоставя на друго пълнолетно лице, посочено от непълнолетния обвиняем и одобрено от наблюдаващия прокурор, когато:

1. информирането на родителя, на попечителя или на лицето, което по закон полага грижи за обвиняемия, е в противоречие с неговия най-добър интерес или може да затрудни наказателното производство;
2. родителят, попечителят или лицето, което по закон полага грижи за обвиняемия, не може да бъде намерен или неговата самоличност е неизвестна.

Когато непълнолетният не е посочил пълнолетно лице или посоченото лице не е одобрено от наблюдаващия прокурор, се информира дирекция "Социално подпомагане" за определяне на социален работник, на когото да бъде предоставена информацията. Непълнолетният обвиняем се придружава в съдебното заседание, в което участва, от пълнолетен, различен от родител, попечител или друго лице, което по закон полага грижи за него, когато:

1. присъствието на родителя, на попечителя или на лицето, което по закон полага грижи за него, е в противоречие с най-добрия интерес на обвиняемия или може да затрудни наказателното производство;
2. родителят, попечителят или лицето, което по закон полага грижи за обвиняемия, не е намерен или неговата самоличност е неизвестна.

В тези случаи непълнолетният посочва пълнолетно лице, което се одобрява от съда. Когато непълнолетният не е посочил пълнолетно лице или посоченото лице не е одобрено от съда, в съдебното заседание присъства социален работник, определен от дирекция "Социално подпомагане". При отпадане на изброените по-горе обстоятелствата родителят, попечителят или лицето, което по закон полага грижи за обвиняемия, придружава непълнолетния заанапред. Непълнолетният обвиняем може да бъде

придружаван и в досъдебното производство, когато, по преценка на наблюдаващия прокурор, това е в най-добрия интерес на непълнолетния и няма да затрудни действията по разследване и другите процесуални действия, които се провеждат с участието му.

Мярката за неотклонение задържане под стража се взема в изключителни случаи. Явяването на непълнолетния обвиняем пред съда се осигурява незабавно от прокурора, който при необходимост може да постанови задържане на обвиняемия до 48 часа за довеждането му пред съда. Мярката за неотклонение задържане под стража в досъдебното производство не може да продължи повече от пет месеца, ако лицето е привлечено като обвиняем за тежко умишлено престъпление, и повече от една година, ако лицето е привлечено като обвиняем за престъпление, за което се предвижда наказание, не по-малко от петнадесет години лишаване от свобода, или друго по-тежко наказание, и повече от два месеца – във всички останали случаи.

В случаите на задържане непълнолетните се настаняват в подходящи помещения отделно от пълнолетните, като незабавно се съобщава на техните родители, попечители или други лица, които по закон полагат грижи за тях, и на директора на учебното заведение, когато задържаният е ученик.

При разследването и съдебното следствие се събират доказателства за деня, месеца и годината на раждането на непълнолетния, за образованието, за средата и условията, при които е живял, и доказателства дали престъплението не се дължи на влияние на пълнолетни лица.

Възрастта на лицето се определя на основата на собствените му обяснения, чрез проверка на актовете за гражданско състояние, проучване на документи и други доказателства и ако такива не бъдат установени или съществува съмнение, се извършва медицинска експертиза. Когато съмненията относно възрастта на лицето не могат да бъдат отстранени, лицето се счита за ненавършило 18-годишна възраст.

След предявяване на постановлението за привличането на непълнолетен като обвиняем органът на досъдебното производство изисква от инспектор при детска педагогическа стая по местоживее на лицето изготвянето на характеристика за установяване на личностните особености на обвиняемия, която се представя по делото в 14-дневен срок. Когато това се налага от обстоятелствата по делото, органът на досъдебното производство изисква от съответната дирекция "Социално подпомагане" изготвянето на социален доклад за семейната и социалната среда на непълнолетния. Докладът се предоставя в 14-дневен срок и се счита за неразделна част от характеристиката. Характеристиката се изготвя с участието на непълнолетния, а когато е подходящо, в изготвянето ѝ участват родител, попечител или друго лице, което по закон полага грижи за обвиняемия, както и други лица, които разполагат с информация за личността му, включително лица, посочени от него. Характеристиката се основава на данни за личността, достигнатата степен на емоционална и социална зрялост на непълнолетния, за неговото икономическо положение, социалната и семейната му среда, предпоставки за уязвимост, предходни противоправни прояви и мерките, взети по тях, както и всички рискови фактори, свързани с обстоятелствата по делото. Целта на характеристиката е да подпомогне органите на досъдебното производство и съда при вземане на решение относно мярката за неотклонение и другите мерки за процесуална принуда, при провеждане на процесуалните действия и при определяне на вида и размера на наказанието и на наложените възпитателни мерки.

На досъдебното производство при разпит на непълнолетния обвиняем, който е задържан или е обвинен за престъпление, за което се предвижда наказание не по-малко от десет години лишаване от свобода или друго по-тежко наказание, се изготвят звукозапис и видеозапис.

За предявяване на разследването задължително се уведомяват и родителите, попечителят или други лица, които по закон полагат грижи за непълнолетния обвиняем. Съдиите трябва да притежават специална подготовка в областта на правата на детето или да имат ефективен достъп до специализирано обучение, а съдебните заседатели трябва да бъдат учители или възпитатели. Съдебното заседание по дела срещу непълнолетни се води при закрити врати, освен ако непълнолетният не поиска публично разглеждане на цялото дело или публично извършване на отделни съдопроизводствени действия. При разглеждането на дела срещу непълнолетни задължително се призовават техните родители, попечители или други лица, които по закон полагат грижи за непълнолетните. Те имат право да участват в събирането и проверката на доказателствените материали и да правят искания, бележки и възражения. По дела срещу непълнолетни участието на прокурор е задължително. По тези дела не участва частен обвинител. Когато е необходимо да се изяснят факти, които могат да повлияят отрицателно върху непълнолетния

подсъдим, съдът може да го отстрани временно от съдебната зала, след като изслуша защитата, родителите, попечителя или други лица, които по закон полагат грижи за непълнолетния, и прокурора. Когато пълнолетният е привлечен като обвиняем за престъпление, извършено от него, преди да навърши пълнолетие, делото се разглежда по общия ред. Когато непълнолетният е привлечен като обвиняем за деяние, извършено в съучастие с пълнолетен, делата не се разделят и производството се разглежда при спазване на особените правила на тази глава.

vii. Какви са специалните гаранции за уязвимите заподозрени лица?

Предприети са действия за транспониране в националното законодателство на Директива 2012/13 ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство. С предложените изменения се предвижда изрично правото на правна помощ на обвиняемия, както и да му бъде предоставена информация за условията за нейното получаване по реда на Закона за правната помощ. Предлага се когато обвиняемият е лице в уязвимо положение информацията относно неговите права следва да му се предостави на разбираем език и по разбираем начин, като се отчитат специфичните му потребности. Законопроектът предвижда предоставянето на обвиняемия и на неговия защитник на възможност за запознаване с доказателствата, въз основа на които се определя мярката за неотклонение задържане под стража, като по този начин се гарантира предоставянето на информацията необходима, за да могат те да подготвят защитата си и за да се гарантира справедливостта на производството. В допълнение се предвижда възможността съдът да откаже достъп до доказателствата в случаите, когато отказът е строго необходим и без да нарушава правото на справедлив процес.

D. Какви са законовите срокове по време на разследването?

Разследването се извършва и делото се изпраща на прокурора най-късно в двумесечен срок от деня на образуването му. Прокурорът може да определи по-кратък срок. Ако този срок се окаже недостатъчен, той може да го продължи до изтичане на горепосочения срок. При фактическа и правна сложност на делото прокурорът може да удължи срока до 4 месеца. Ако и този срок се окаже недостатъчен, административният ръководител на съответната прокуратура или оправомощен от него прокурор може да го удължава по искане на наблюдаващия прокурор. Срокът на всяко удължаване не може да бъде повече от два месеца.

E. Какви са досъдебните действия, включително алтернативите на предварителното задържане и възможностите за предаване на държавата по произход (европейска заповед за надзор)?

Мерките за неотклонение се вземат с цел да се попречи на обвиняемия да се укрие, да извърши престъпление или да осуети привеждането в изпълнение на влязлата в сила присъда.

Мерките за неотклонение са:

1. подписка;
2. гаранция;
3. домашен арест;
4. задържане под стража.

Ако лицето, срещу което е образувано наказателно производство в Република България, е гражданин на друга държава или постоянно пребивава в друга държава, органите могат да изпратят молба за трансфер на наказателното производство в тази държава. Молба за трансфер на наказателно производство в друга държава по предложение на компетентния български орган на наказателното производство се изпраща от:

1. Върховната касационна прокуратура - за досъдебното производство;
2. Министерството на правосъдието - за съдебното производство.

Молба за трансфер на наказателно производство в друга държава може да се направи, когато:

1. екстрадицията от замолената държава на лицето, извършило престъплението, не е възможна, не е разрешена или не е поискана по друга причина;
2. за установяване на фактите, за определяне на наказанието или за изпълнение на присъдата е целесъобразно наказателното производство да се проведе в замолената държава;
3. лицето, извършило престъплението, е или ще бъде екстрадирано в замолената държава или по друга причина е възможно личното му явяване в наказателното производство в тази държава;
4. екстрадицията на лице, осъдено от български съд с влязла в сила присъда на лишаване от свобода, не е възможна или не е разрешена от замолената държава или изпълнението на присъдата в тази държава не е възможно.

Ако замолената държава допусне трансфера на наказателното производство, то не може да продължи на територията на Република България срещу лицето, извършило престъплението, а наложената присъда относно престъплението, във връзка с което е извършен трансфер на наказателното производство, не се изпълнява.

Органите на досъдебното производство или съдът продължават наказателното производство или изпращат присъдата за привеждане в изпълнение, ако замолената държава:

1. след като е приела молбата за трансфер, не образува наказателно производство;
2. впоследствие отмени решението си за трансфер на наказателното производство;
3. не продължи производството

■ Последна актуализация: 16/05/2025

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.